

Käärme ruispellossa kietoutuu keräksi kun kuulee askeleen Heinää koskeva mittaava käsi
paljas jalka mullassa Lapsuuden loppu kun kulkee toiseen päähän ja antaa käärmeen olla.
----- Se olen minä, unessa liian lähellä aurinkoa Laulu siivekkäästä joka eksyi omaan
lentoonsa. ----- Kuin kissa, joka kantaa poikasen turvaan nousevan veden tieltä Kuin
kissa, joka kehrää kun ikävä on kaikista suurin Kuin kissa, jonka kynsi pyytää kauneimman
eläimen lihaksi Kuin tiikeri, joka tietää olevansa voimakas oman turkkinsa alla. -----
Asun kaulassa vierailen niskassa Matkalla polven taiteeseen vierailen haaroissa miehen ikävä
kotiinsa. ----- Tekee surulliseksi katsoa kun Poikanen ei löydä pesäänsä Tekee
surulliseksi katsoa kun kevät ei löydä kesää Silti jokainen askel
lähelle kotia Onnen kyynel seuraa hetkeä kun rakas ottaa vastaan.
----- Minä olen lumen puhdas tuoksu Minä olen väritön varjo hiekalla Kiven
eloton pinta se minä olen Saattajan lämmin ote se minä olen En muuta. -----
Luopua niin että tekee mieli Lähteä niin että tekee mieli Rikkoa niin että tekee mieli
antaa periksi itkeä ikinen päivä haistella savua kun
tuli on mennyt. ----- heikkiojanpera.blogspot.fi